

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118200769
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118200769.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: A. Z., H.. XX.XX.XXXX, R. C. E. R. XX, XXX XX S. zastúpenej JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 811 02 Bratislava, IČO: 17 069 807, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci vo výške 1.360,39 eura s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.360,39 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 16.1.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Pri z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.1.2018 domáhala voči žalovanému náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci vo výške 1.360,39 eura s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 16.1.2018 do zaplatenia z titulu náhrady škody, ktorá jej vznikla v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko v trestnom konaní voči nej vedenému na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 1T 11/2015 bola spod obžaloby pre zločin lúpeže oslobodená.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil z dôvodu, že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila., danom prípade až v súdnom konaní sa ustálil skutkový a právny stav veci, ktorý súd vyhodnotil v prospech žalobcu. Samotné uznesenie o vznesení obvinenia ani úkony prípravného trestného konania nemohli byť nezákonné, ak súd (v trestnom konaní) prijal obžalobu a to bez ohľadu na konečné rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Len samotným zákonným realizovaním úkonov v trestnom konaní zo strany orgánov činných v trestnom konaní nemohlo dôjsť ani k vzniku nemajetkovej ujmy. Trestné stíhanie voči žalobkyni bolo vedené legitímne. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné len z dôvodu, že obvinený nebol právoplatne odsúdený. V predmetnej trestnej veci je vzhľadom na skutkové okolnosti zrejmé, že zásady trestného konania boli dodržané, zistené okolnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, pričom preukázanie viny obžalovanému je až vecou dokazovania pred súdom. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného práva nepredpokladá istotu, že sa skutok stal, že je trestným činom s istotou, že ho skutočne spáchal podozrivý. Uznesenie o vznesení obvinenia preto nie je nezákonným len z dôvodu, že sa nepotvrdila v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: faktúra č. 20150031, faktúra č. 20160020, ako aj podanie zo dňa 13.10.2017 - Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, spis tunajšieho súdu sp.zn 1T/11/2015, súčasťou ktorého sú dva zväzky vyšetrovacieho spisu ČVS-KRP-140/1-VYS-PO-2014 a zistil tento skutkový stav:

4. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Prešove zo dňa 24.4.2014 č.k. ČVS: ORP-386/1-VYS-PO-2014 bolo žalobkyni vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. zák. za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona za skutok vymedzený tým, že dňa 08.04.2014 (114 v čase okolo 14.00 hod. v Prešove, na ul. Masarykova 26, v budove PORS, v priestoroch kancelárie subjektu Turizmo Slovakia, oslovila majiteľku kancelárie R. E., že chce zistiť ceny cestovných lístkov do Londýna a v čase, keď R. E. venovala pozornosť osobnému počítaču z tašky, ktorú mala pri sebe vytiahla plnú sklenenú fľašu Vodky, ktorou ju opakovane udierala po hlave a rukách, pričom počas toho na ňu kričala „daj šicke peňeži“, potom ju chytila za vlasy a pritlačila jej hlavu k stolu. načo poškodená začala kričať. kde obvinená z kancelárie ušla až po vyrušení príchodzu osobou. Uvedeným konaním bola poškodená R. E. spôsobená tržno - zhmoždená rana vo vlasatej časti hlavy o veľkosti 0,5 cm, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie bez práceneschopnosti, pričom k majetkovej škode nedošlo.

5. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podala obvinená sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 1Pv 275/14-7707-4 zo dňa 05.05.2014, zamietnutá.

6. Dňa 09.02.2015 podala Okresná prokuratúra Prešov na žalobkyňu obžalobu pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a/ zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 08.04.2014 asi o 14.00 hod. v S., H. V. Z. 26, v kancelárii firmy „Xurizmo K. požiadala majiteľku R. E. s tým, že chce zistiť ceny cestovných lístkov do Londýna. Následne, keď R. E. venovala pozornosť osobnému počítaču z tašky, ktorú mala pri sebe vytiahla sklenenú fľašu Vodky a touto ju bezdôvodne viackrát udrela do oblasti hlavy a rúk, pričom na ňu kričala „daj šicke penezi“, potom ju chytila za vlasy a hlavu jej pritlačila k stolu, v dôsledku čoho R. E. začala kričať o pomoc a potom z miesta činu ušla, čím týmto konaním jej boli spôsobené zranenia a to tržnozmliaždenú ranu v čelovo temennej oblasti hlavy, siahajúcu do podkožia, podvrtnutie krčnej chrčtice, podvrtnutie ľavého ramenitého zhybu, pomliaždenie a krvnú podliatinu ľavého ramena, pomliaždenie a krvnú podliatinu na prednej ploche pravého stehna, pomliaždenie, krvnú podliatinu na prednej ploche ľavého kolena s jeho podvrtnutím, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní 28-30 dní. Následkom konania obvinenej sa rozvinula u R. E. posttraumatická stresová porucha s dobou liečby od 08.04.2014 doposiaľ.

7. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 18.8.2015, č.k. 1T/11/2015-455, bola oslobodená spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchala.

8. Na odvolanie Okresnej prokuratúry Prešov, Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením zo dňa 29.10.2015 č.k. zn. 9To 40/2015 - 476, doručeným 05.01.2016 tak, že odvolanie zamietol.

9. Žalobkyňa požiadala Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody listom zo dňa 13.10.2017. Listom zo dňa 08.01.2018, doručeným dňa 15.01.2018 Generálna prokuratúra SR oznámila, že náhrada škody neprichádza do úvahy, keďže žiadny orgán ani súd, nekonštatoval, že by uznesenie o vznesení obvinenia žalobkyni bolo nezákonné, t.j. že by mohlo byť titulom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody.

10. V konaní nebolo sporné, že úkony, ktoré boli fakturované právnu zástupkyňou žalobkyne v rámci náhrady trov konania v trestnom konaní, boli:

účasť na výsluchu svedkyne pani H. D. dňa 7.1.2015, o ktorom je záznam vo vyšetrovacom spise prvý zväzok pod č. 27, ktorého sa právna zástupkyňa žalobkyne zúčastnila.,

účasť na konfrontácii dňa 13.1.2015, pričom sa jedná o konfrontáciu medzi žalobkyňou a pani R. a žalobkyňou a pani D. dňa 13.1.2015, záznam o tom sa nachádza v prvom zväzku pod č. 19,20.,

účasť na výsluchu svedka B. K. dňa 14.1.2015, o čom je dôkaz na prvom zväzku pod č. 27.,
preštudovanie vyšetrovacieho spisu, o ktorom sa nachádza záznam v druhom zväzku vyšetrovacieho spisu na č.l. 368.,

podanie - Vyjadrenie k obžalobe, o ktorom sa nachádza záznam v trestnom spisu 1T/11/2015 zo dňa 16.3.2015.,

účasť na hlavnom pojednávaní dňa 31.3.2015, 1.6.2015, 17.7.2015, 14.8.2015, o ktorom sa v trestnom spise nachádzajú záznamy o tom, že na hlavnom pojednávaní sa právna zástupkyňa žalobkyne zúčastnila.,

vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 6.10.2015, v spise sa nachádza,

účasť na verejnom zasadnutí o odvolaní dňa 29.10.2015, tohto odvolacieho pojednávania sa právna zástupkyňa žalobkyne zúčastnila.

11. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

12. Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorý právny nárok je potrebné posúdiť podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

13. Podľa § 1 tohto zákona, zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

14. Podľa § 2 tohto zákona, na účely tohto zákona

a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

15. Podľa § 3 ods. 1 tohto zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

16. Podľa § 5 tohto zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

17. Podľa § 6 ods. 1 tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

18. Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

19. Podľa § 17 tohto zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>

20. Podľa § 18 tohto zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.9) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

21. Súd v tejto súvislosti poukazuje na závery Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 13.12.2016 sp.zn. I.ÚS 540/2016-33, podľa ktorého „ústavný súd zdôrazňuje, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 1. júla 2004 a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom účinného do 30. júna 2004 (ďalej len „zákon č. 58/1969 Zb.“). Doterajšia súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, a dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté súdnou judikatúrou v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné [rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 M Cdo 15/2009] a svojou rozhodovacou činnosťou ho v prevažnej miere potvrdzuje aj ústavný súd (napríklad III. ÚS 117/06, I. ÚS 320/2016, I. ÚS 395/2016 a iné).

Pre správnu interpretáciu § 6 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. však nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia a doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematicky a teleologicky. Z hľadiska systematického výkladu možno dospieť k záveru, že aplikácia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. prichádza do úvahy aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Z hľadiska teleologického výkladu nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) namietaného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za správny treba považovať výklad, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným) rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania (uznesenie najvyššieho súdu z 18. októbra 2010 sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2014).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že právne závery krajského súdu vychádzajúce zo zistenia, že výsledky prípravného konania odôvodňovali záver, že sťažovateľ spáchal skutky, ktoré mu boli v obžalobe kladené za vinu, v dôsledku čoho nebolo možné uznesenie o vznesení obvinenia považovať za nezákonné tak, ako sú tieto formulované v jeho rozsudku, nevychádzajú z už uvedených právnych úvah, ktoré ústavný súd považuje za ústavno-konformné s obsahom sťažovateľom označených práv a osobitne s čl. 46 ods. 3 ústavy. Ústavný súd zhodne so svojou judikatúrou pripomína,

že v materiálnom právnom štáte musí štát niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana. Pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ústavný súd konštatuje, že ak sa trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo (v danom prípade táto situácia nastala z dôvodu, že prokurátor ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku), uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca. Pokiaľ konajúce súdy dospeli k záveru, že priznanie nároku na náhradu škody sťažovateľovi bolo v rozpore s dobrými mravmi, ústavný súd je nútený konštatovať, že tento ich záver nebol odôvodnený ústavne konformným spôsobom, ktorý by vylučoval akúkoľvek svojvôľu týchto súdov pri prerokúvaní danej veci. Preto nemožno považovať rozsudok krajského súdu za ústavne udržateľný“.

22. V tomto kontexte súd obdobne poukazuje na právne závery uznesenia Najvyššieho súdu SR z 18.8.2010, sp.zn. 4M Cdo 15/2009 a ustálenú prax súdov v obvode tohto súdu vyslovenú napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.12.2014 č.k. 20Co/168/2013, ktorý poukazuje na to, že „v súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. Rozhodovanie súdov podľa tohto zákona sa ustálilo medzi iným na názore, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991). Na to nadviazal záver, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia“.

S prihliadnutím na vyššie uvedené právne ustanovenia, právne závery súdnych autorít a ustálenú súdnu prax, je potrebné prisvedčiť nároku žalobkyne v celom rozsahu, pokiaľ sa domáha náhrady škody spôsobenej vznesením obvinenia voči jej osobe a podaním obžaloby, spod ktorej bola v celom rozsahu oslobodená s tým, že nebolo preukázané, aby zločin lúpeže spáchala.

23. Námietky žalovaného súd neakceptuje, pretože vznesenie obvinenia a podanie obžaloby pre taký závažný zločin, z akého bola obvinená žalobkyňa je takým závažným zásahom do života žalobkyne, že nemožno k tomu neprihliadnuť .

24. Orgány činné v trestnom konaní môžu začať vo veci trestné stíhanie za skutok, ktorý sa javí byť s ohľadom na vykonané dôkazy, skutkom trestným, je to dokonca ich povinnosť v zmysle Ústavy, Trestného zákona a Trestného poriadku, ale vznesenie obvinenia za takýto závažný skutok, ako v tomto prípade, kde zákon dokonca ukladá povinnosť nutnej obhajoby, je potrebné zväžiť z hľadiska posúdenia, či je dostatok dôkazov na vznesenie obvinenia.

25. V danom prípade došlo k vydaniu oslobodzujúceho rozsudku, ktorý zakladá splnenie predpokladu na vznik nároku na náhradu škody podľa § 6 zákona, pričom trovy právneho zastúpenia, ktoré žalobkyňa uhradila svojej právnej zástupkyni neboli sporné a boli v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Preto súd priznal žalobkyni aj nárok na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na výšku zákonných úrokov podľa nariadenia č. 87/1995 Z.z. a to od 16.1.2018, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou tejto škody.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Súd ustalaňuje, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, preto jej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné

uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má

vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).